

Rapportering av praktikperiod

1. **Namn:** Marlene Mörn
2. **Studieprogram:** Vård
3. **Praktikplats:** Regionsjukhuset Karsudden, avdelning D2, Katrineholm
4. **Studieperiod:** v. 47-50 2012

5. Beskrivning av praktikplatsen

Regionsjukhuset Karsudden erbjuder vård för patienter dömda till rättspsykiatrisk vård efter att ha utfört en kriminell handling. Sjukhuset består av A, B, C och D-enheterna. Enheterna A, B och C är så kallade hemavdelningar med tre avdelningar per hus, med 12 platser vardera. D1 är intagningsavdelning och D2 och D3 är specialavdelningar (8 platser vardera) med patienter som inte kan bo på hemavdelningar. På avdelning D2 där jag genomförde min VFU finns 8 platser och patienterna är väldigt begränsade i sin vardag. De har inte tillgång till frigång och alla på avdelningen är dömda till "rättspsykiatrisk vård med speciell utskrivningsprövning".

Säkerheten är väldigt viktig, och man har hela tiden ett överfallslarm på sig då man är inne på sjukhuset. Man har också en tagg som man med sin personliga kod öppnar samtliga dörrar med.

6. Beskrivning och reflektion över lärsituationen

Jag är nöjd med min VFU, det var en väldigt intressant och annorlunda plats att vara på. På min avdelning fanns 8 patienter, varav 3 patienter hela tiden var helt avskilda på sina rum efter att ha utagerat mot personal eller medpatienter. Omvårdnaden handlar mycket om att diskutera, samtala och bara vara med patienterna som inte har tillgång till så mycket utöver sitt rum och en dagsal med en tv och några spel. Det som hör till sjuksköterskans ansvar är medicindelning och att agera arbetsledare. Några injektioner ges och toxprover tas.

7. Evaluering av praktikperioden

- **informationen före avresan:** Informationen före avresan var otydlig och knapp. Informationen om sjukhuset var det jag googlade fram. Vi hade mejlkontakt med två personer som vi inte visste vem var, om de var från sjukhuset eller från Mälardalens högskola. Vi skickade papper efter papper, med personliga beskrivningar av oss själva utan att vi visste vem som skulle ha dem och varför. MRSA-prov skulle tas men personalen på sjukhuset var inte alls intresserade av svaren. Papper med mål som vi skulle skicka tre veckor innan avresa till sjukhuset var inte heller alls av intresse.
- **ankomsten:** Vi var tre tjejer som åkte från klassen, vi körde bil från Kapellskär som tog ca 3 timmar. Eftersom receptionen var stängd då vi anlände söndag kväll fick vi hämta nycklar till boendet från intagningsavdelningen. Vi visste inte vad som väntade och var lite rädda i början, men det gick snabbt över och sen var inte rädsla något problem.
- **studentmiljön:** Tillgång till internet och datorer var knapp, datorerna på avdelningen var spärrade så vi kunde inte kolla mejl osv. Vi åkte en gång in till biblioteket i Katrineholms centrum där datorer fanns att låna. Det vanliga på avdelningen var att man jobbade 12 eller 13 timmar per dag, så 30 timmar samlade man snabbt ihop.

- **självevaluering:** Jag tyckte att psykiatrin var intressant, och är glad över att jag sökte mig bort för denna praktik. Jag försökte vara med på så mycket som möjligt, informationstillfällen och föreläsningar osv. Det gjorde intrycket bredare och man fick se mer än sin egen avdelning.
- **boendet:** Vi bodde tre stycken i samma rum i ett låghus på sjukhusområdet. Vi fick tyvärr endast en nyckel att dela på vilket kunde bli lite krångligt då vi alla jobbade olika tider på olika avdelningar. Boendet var fräscht och lugnt, men kallt! Det fanns 10 enkelrum utöver vårt rum, ibland var vi ensamma och ibland var det nästan fullt. I ”Kabyssen” finns ett pentry med diskmaskin, tvättmöjligheter, dusch och toalett som delas, två tv-rum med soffgrupper samt ett lite större matbord. I rummet vi delade fanns tre sängar, två nattduksbord och en byrå.
- **ekonomi:** Information om vilka stipendier man kan söka och när man bör göra det kunde varit nyttigt. Fick Nordplusstipendium innan avfärd. Vi tog som sagt bil till Katrineholm första gången. Sen tog vi tåg tur och retur till Stockholm de gånger vi åkte hem. En tågbiljett enkelväg kosta ca 150 SEK. Vi tog bilen och handlade mat på ICA Maxi som har generösa öppethållningstider. För boendet betalade vi 50 SEK per natt och person de nätter vi var där (80 SEK om man inte delar rum)
- **kultur:** Katrineholm är en liten stad och vi var oftast långa dagar på avdelningen, så kulturen upplevde vi inte desto mer.
- **kommunikationer/transport:** Det tar ca 25 minuter att promenera från Kabyssen till tågstationen. Några bussar går inte från sjukhuset. Taxi kostar 110 SEK till tågstation.
- **lärare/handledare/uppföljning och respons:** Vi hade en handledare på avdelningen, och en huvudhandledare. Det var nytt för mig. Huvudhandledaren tittade förbi avdelningen någon gång. Min handledare var bra, men jobbade inte 100 % och mest kvällar och helger, så jag fick gå med alla fyra sjuksköterskor på avdelningen. Det var inget problem för mig, men bedömningen blev lite svår. Man sköter sig själv ganska mycket på avdelningen, då det är en stor del av dagen som bara handlar om att umgås med patienterna.
- **språk:** De förstår nästan all åländska i Sverige ;)
- **fadder/tutor:** Hade ingen som helst kontakt med någon från Mälardalens sjukhus på plats i Katrineholm. Ingen information om kontaktperson eller tutorer. Vet inte ens om det skulle funnits tillgång till någon skola/datorer i Katrineholm..?

8. Goda råd och eventuella problemområden.

Godaste rådet jag kan ge är: Sök någon VFU utomlands! Det är jättenyttigt att få se annat än vad som finns på Åland och kunna jämföra olika arbetsätt och system. Jag reflekterade hela tiden över skillnader mellan hemma och borta. Mycket är detsamma, medan annat är väldigt olika. Bara en sån sak som läkemedelshantering, otrolig skillnad på säkerhet och rutiner.

9. Detta upplevde jag som positivt:

Som sagt väldigt nyttigt att komma bort och se annat. Intressant att få en inblick i rättspsykiatrin och hur slutenvård fungerar. Man lär sig säkerhetstänk på en helt ny nivå, och det kommer jag ha nytta av var jag än hamnar att jobba i framtiden. Det blir mycket funderande och reflekterande över hur patienter inom slutenvård blir bemötta, etiska aspekter, hälsofrämjande (som vår VFU-uppgift handlade om). Många lärorika och minnesvärda möten och diskussioner har jag med mig. Karsudden är vana att ha hand om patienter.

Rapporten ska innehålla maximalt 2500 ord och ska inlämnas senast 1 vecka efter hemkomst.

Inlämnas till lärare.